

นิทาน เวตาล เรื่องที่ 10

ต้นเรื่อง

พระวิกรมมัททีย์ได้รับปากกับโยคีชื่อ ศานติคีล ว่าจะไปนำเวตาลบนต้นไม้โสภโศกให้แก่โยคีเพื่อใช้ในพิธีบูชานางทศกัณฐิกา แต่มีข้อแม้ว่า ห้ามตอบคำถามเวตาลเด็ดขาด หากเผลอตอบเวตาลจะบินกลับไปเดิม เวตาลจึงพยายามยั่วให้ตอบอยู่เสมอโดยการเล่านิทานอุทาหรณ์ต่าง ๆ และให้พระวิกรมมัททีย์ตัดสินใจเรื่องราวในนิทานเหล่านั้น พระวิกรมมัททีย์ก็อดไม่ได้ที่จะตรัสวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องราวในนิทานเสมอ ผลก็คือเวตาลได้ลอยกลับไปอยู่ที่ต้นไม้โสภโศก ทำให้พระวิกรมมัททีย์ต้องกลับไปจับเวตาลใหม่ทุกครั้ง เป็นเช่นนี้อยู่ถึง 9 ครั้ง

เรื่องย่อ

เวตาลเริ่มเล่านิทานให้ท้าววิกรมมัททีย์

ข้าจะเล่านิทานให้ฟัง...

กรุงธรรมปุระ มีพระราชานามว่า ท้าวมหาพล มีมเหสีที่งดงาม และพระธิดาพระองค์หนึ่ง

ต่อมา

ทหารก่อ**กบฏ**

อยู่มาวันหนึ่ง

โจรปล้นชิงทรัพย์

หนีออกนอกเมือง

เข้าไป

ล่าสัตว์

หนีเข้าไปในป่า

โดน**ฆ่าตาย**

เจอ**รอยเท้า**ผู้หญิง

ตกลงกันว่าหากตามพบจะแต่งงานตาม**ขนาด**ของรอยเท้า

เมื่อตามพบเจ้าของรอยเท้า จึง**แต่งงาน**ตามที่ตกลงกันไว้

ท้าวจันทรเสนและพระธิดาจะนับญาติกับลูกของพระราชาบุตรและมเหสีอย่างไร

?ถาม

**ไม่สน
ไม่ตอบ**

พระวิกรมมัททีย์
กุมพระสติมั่นไม่ตรัสตอบ
และนำตัวเวตาล
ให้แก่โยคี ได้สำเร็จ

ผู้แต่ง

พระราชวงศ์เธอ
กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์
(น.ม.ส.)

จุดประสงค์ ในการแต่ง

เป็นการเปลี่ยนนิทานมาจากฉบับ
ของเบอร์ตัน ซึ่งเป็นเรื่องราว
ที่แทรกสกุภาพิตและคตินธรรม
อีกทั้งได้ศึกษาสำนวนภาษา
ของ น.ม.ส.

ลักษณะ ในการแต่ง

ร้อยแก้ว
(บางเรื่องมีกาพย์
กลอน และฉันท์แทรก)

